

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Virágh Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a dr. Barta Katalin jogtanácsos által képviselt alperes ellen helyi iparűzési adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. március 4. napján kelt 9.K.30.512/2008/10. számú ítélete ellen az alperes által 12. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem, a felperes által Kfv. 3. sorszám alatt benyújtott csatlakozó felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 9.K.30.512/2008/10. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 /azaz húszezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

AVáros Önkormányzat Jegyzője Adóügyi Osztály /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2003.-2006. évekre iparűzési adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés eredményeként a 2008. június 2. napján kelt 7.341-4/2008. számú határozatával a felperes terhére összesen: 4.522.800 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, és 452.280 Ft adóbírságot állapított meg.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2008. október 10-én kelt 3069-2/2008. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint - többek között - az elsőfokú bíróság az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 1.§-ának /7/ bekezdésében foglaltak helytálló alkalmazásával állapította meg, hogy a vizsgált időszakban a felperes, mint vállalkozó által a megrendelőjével, illetve a felperes, mint fővállalkozó által az alvállalkozójával megkötött

takarítási szerződések nem vállalkozási, hanem megbízási szerződésnek minősültek. E megállapítás alapján felperes a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény /a továbbiakban: Htv./ 39.§-ának /1/ bekezdése alkalmazásával az adó alapját az alvállalkozói szolgáltatás értékével nem csökkenthette volna.

A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint - egyebek mellett - a becsatolt takarítással kapcsolatos írásbeli szerződések megfelelnek a Htv. 52.§-ának 40. pontjában szabályozott alvállalkozói szerződésnek, ezért vonatkozásukban a Htv. 39.§-ának /1/ bekezdését nem sértette meg.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte - és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint az Art. 1.§-ának /7/ bekezdése, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény /a továbbiakban: Ptk./ 389.§-a alapján a felperes által írásban, a T.Bt-vel megkötött takarítás tárgyú megállapodásait vállalkozási szerződéseknek minősítette, mivel azok eredmény létrehozására irányultak. Álláspontja szerint a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXIV. törvény 40.§-ának /1/ és /3/ bekezdései értelmében az alperes alaptalanul hivatkozott egyes takarítási szerződésnél a cégszerű aláírás hiányára is, mivel a kérdéses okiratokon a cég neve szerepelt, és a cég képviselőjére jogosult személy azt alá is írta. Az elsőfokú bíróság szerint ezért felperes, az általa a T.Bt-vel megkötött takarítás tárgyú alvállalkozói szerződések teljesítésének értékével a helyi iparüzési adó alapját jogszerűen csökkentette.

Megállapította továbbá, hogy az őrző-védő tevékenység ellátására létrejött szerződések nem vállalkozási, hanem megbízási szerződések, és hogy a vizsgált szerződések alapján közvetített szolgáltatás értékeként nem vonható le a 2003.-2006. adóévekben sem az őrző-védő, sem a takarítási feladat ellátására megkötött szerződések ellenértéke. A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóságnak a vagyonvédelmi szerződések alapján kibocsátott számlákat nem kell értékelnie, mivel az azokban szereplő ellenérték a helyi iparüzési adó alapját nem csökkenti. A felperes és a T.Bt. között takarításra megkötött szerződések alapján kibocsátott számlákon feltüntetett alvállalkozói teljesítések értékét azonban adóalap csökkentő tételként figyelembe kell vennie.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a takarítási szerződések értékelése során tévedett, mert e megállapodások nem tekinthetők a Htv. 52.§-ának 40. pontjában megkövetelt Ptk. szerinti szerződéseknek.

A felperes ellenkérelmében az alperes felülvizsgálati kérelmének az elutasítását, és e körben a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmet is előterjesztett a közvetített szolgáltatás értékének levonhatósága tárgykorben.

Az alperes felülvizsgálati kérelmet csak és kizárólag az elsőfokú ítéletnek a takarítási alvállalkozói szerződésekkel kapcsolatos része ellen terjesztett elő. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 273.§-ának /6/ bekezdése értelmében a csatlakozó felülvizsgálati kérelem előterjesztésére a 244.§ és a 257.§ rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell. A Pp. 244.§-ában foglalt rendelkezésekből következően, ha a több kereseti kérelem tárgyában hozott ítéletnek csak egyes rendelkezéseit érinti a fellebbezés, a csatlakozó fellebbezés sem érintheti az ítéletnek már jogerőre emelkedett rendelkezéseit. A Pp. 273.§-ának /6/ bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 244.§-a értelmében - miután a felperes felülvizsgálati kérelmet nem nyújtott be, és az alperes felülvizsgálati kérelmét csak és kizárólag a takarítási alvállalkozói szerződések tárgykorben terjesztette elő - a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmet a közvetített szolgáltatás értékének levonhatósága témában nem terjeszthet elő /azt önálló felülvizsgálati kérelemmel támadhatta volna/. A Legfelsőbb Bíróság ezért a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét a Pp. 273.§-ának /6/ bekezdése, 244.§-ának /3/ bekezdése alapján hivatalból elutasította.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Pp. 275.§-ának /2/ bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróság a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. Az alperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a közvetített szolgáltatás értékének levonhatóságára vonatkozó, a kereseti kérelmet elutasító részét nem támadta, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság nem értékelhette.

A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a takarítási alvállalkozói szerződésekre vonatkozóan részletes, nem iratellenes tényállást állapított meg. A tényállásra helyes jogszabályokat alkalmazott /Art. 1.§ /7/ bekezdés, Ptk. 389.§/, amelyeket ítéletében részletesen idézett is. A tényállás és az irányadó jogszabályok alapján helytálló jogértelmezéssel állapította meg, hogy a felperes által a T.Bt-vel megkötött takarítási szerződések eredménykötelmek, vállalkozási szerződések.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Legfelsőbb Bíróság BH 1996. 363. számú eseti döntését is, amely szerint az utak tisztítása „nem csupán egy meghatározott tevékenység kifejtése, hanem a tevékenységgel elérhető, meghatározott eredmény

létrehozása". A jogerős elsőfokú ítélet helytállóan tartalmazza, hogy a takarítás, tisztítás eredményeként a tevékenység tárgya tiszta lesz.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében hiányolta, hogy az ellátandó feladat konkrétan nem került meghatározásra, és az együttműködés folyamatos feladat ellátást feltételezett, illetve, hogy a felek nem rendelkeztek az eredmény elmaradásának következményeiről. A Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytálló minősítését nem rontják le az alperes által hivatkozottak, ugyanis azok a szerződés minősítését nem érintik, az adóhatóság a takarítás, mint gazdasági tevékenység megtörténtét nem vitatta, a felek egymás közötti elszámolása pedig nem volt a per tárgya. Az elsőfokú hatóságnak a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság helytálló iránymutatása alapján kell eljárnia.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, a felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján köteles a felperes felülvizsgálati perköltségének a megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről a Legfelsőbb Bíróság a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján rendelkezett.

, 2010. március 25.

Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró